

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U DOBOJU
Broj: 85 0 K 091361 25 Kž
Doboj, 18.03.2026. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Doboju u vijeću sastavljenom od sudija Marijane Lazić Miladinović, kao predsjednika vijeća, Jelene Filipović i Snežane Banjac Lopandić, kao članova vijeća, uz učešće višeg stručnog saradnika Vedrana Kneževića, kao zapisničara u krivičnom predmetu protiv optuženog N. Z. zbog krivičnog djela neovlaštena proizvodnja i promet opojnih droga iz člana 207. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, povodom žalbe branioca optuženog, advokata Miodraga Tufegdžića iz Doboja, protiv presude Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 K 091361 22 K od 14.11.2025. godine, na sjednici održanoj dana 18.03.2026. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Odbija se, kao neosnovana, žalba branioca optuženog N. Z. izjavljena protiv presude Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 K 091361 22 K od 14.11.2025. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 K 091361 22 K od 14.11.2025. godine, optuženi je oglašen krivim što je u vrijeme, na mjestu i na način opisan u izreci te presude učinio krivično djelo neovlaštena proizvodnja i promet opojnih droga iz člana 207. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske (u daljem tekstu: KZ RS) i to po osnovu priznanja optuženog, te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Istom presudom od optuženog su oduzete opojne droge, kao i sredstva namijenjena njihovoj proizvodnji i trošenju, te imovinska korist pribavljena krivičnim djelom, sve kako je precizirano u izreci presude. Ujedno je optuženi obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 2.250,00 KM, u roku od 90 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude, u zakonom propisanom roku, branilac optuženog, advokat Miodrag Tufegdžić iz Doboja, izjavio je žalbu zbog odluke o kazni, predlažući drugostepenom sudu da žalbu uvaži i preinači pobijanu presudu u tom dijelu, na način da izrečenu kaznu ublaži.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u smislu odredbe člana 320. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske (u daljem tekstu: ZKP RS) ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu na koji je žalba usmjerena, ovaj sud je našao da je prvostepeni sud, odlučujući o krivičnoj sankciji, kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog

cijenio njegovo iskreno priznanje izvršenog krivičnog djela i kajanje za isto, da je riječ o licu mlađe životne dobi koje je zasnovalo porodicu i da od izvršenja predmetnog krivičnog djela nije počinio novo krivično djelo. Sa druge strane, kao otežavajuću okolnost prvostepeni sud je cijenio upornost optuženog u izvršenju krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret. Polazeći od ovih okolnosti, prvostepeni sud je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, smatrajući da će se takvom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja u svim njenim segmentima i da se osnovano može očekivati da optuženi ubuduće neće činiti krivična djela.

Žalbenim navodima ne dovodi se u pitanje pravilnost načina na koji je prvostepeni sud izvršio odmjeravanje kazne.

Naime, iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud postupao u skladu sa opštim pravilima o odmjeravanju kazne iz člana 52. stav 1. KZ RS, te da je identifikovao i cijenio sve okolnosti koje su od značaja za visinu kazne, pri čemu ih nije posmatrao izolovano, već u njihovoj međusobnoj povezanosti i u odnosu na konkretnu težinu učinjenog djela i ličnost optuženog. Tako je, s jedne strane, kao olakšavajuće okolnosti uzeo u obzir priznanje optuženog i njegovo kajanje, porodične prilike, dovodeći ih u vezu sa držanjem optuženog nakon izvršenja djela, kao i protok vremena od izvršenja krivičnog djela tokom kojeg nije evidentirano novo protivpravno postupanje optuženog. S druge strane, otežavajući značaj dat je upornosti u izvršenju djela, koja se ogleda u kontinuitetu i višestrukosti radnji izvršenja, što upućuje na izraženiji stepen kriminalne volje i istrajnosti u inkriminisanim radnjama.

Upravo dovođenjem u vezu ovih okolnosti, prvostepeni sud je izvršio njihovu pravilnu ocjenu, vodeći računa o granicama zakonom propisane kazne za krivično djelo neovlaštena proizvodnja i promet opojnih droga iz člana 207. stav 1. KZ RS. Okolnosti na koje se ukazuje žalbom, ne odstupaju od okvira uobičajenih olakšavajućih okolnosti, odnosno ne predstavljaju osobito olakšavajuće okolnosti u smislu člana 53. KZ RS, koje bi opravdale ublažavanje kazne ispod zakonom propisanog minimuma. Istovremeno, činjenica da je optuženom izrečena kazna zatvora od jedne godine koja predstavlja najmanju visinu kazne zatvora koja se može izreći za predmetno krivično djelo, jasno pokazuje da su sve utvrđene olakšavajuće okolnosti, uključujući i one na koje se žalbom posebno ukazuje, u dovoljnoj mjeri došle do izražaja prilikom odmjeravanja kazne.

Razloge prvostepenog suda u ocjeni svih tih okolnosti, iznesene u obrazloženju pobijane presude, prihvata i ovaj sud kao valjane, te nalazi da je kazna zatvora u trajanju od jedne godine, srazmjerna težini učinjenog djela, sa aspekta zakonom propisane kazne za ovo krivično djelo (kazna zatvora od jedne do deset godina), te predstavlja nužnu i opravdanu mjeru radi ostvarivanja opšte svrhe kažnjavanja iz člana 43. KZ RS.

To su razlozi zbog kojih je ovaj sud, našavši da nema ni povreda na koje pazi po službenoj dužnosti, na osnovu člana 327. ZKP RS odbio žalbu branioca optuženog kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Vedran Knežević

Predsjednik vijeća
Marijana Lazić Miladinović